Τό δεύτερο ἐδάφιο τοῦ γενικοῦ κανόνος 2α γιά τήν ἑρμηνεία τῆς ὀνοματολογίας τοῦ κοινοῦ δασμολογίου ἔχει τήν ἔννοια ὅτι δέν εἶναι δυνατόν νά θεωρηθοῦν ὡς ἀποσυναρμολογημένα ἤ μή συναρμολογημένα προϊόντα ἀφ' ἑνός μέν τό συμπυκνωμένο βύσσινο καί τό συμπυκνωμένο φραγκοστάφυλο, ἀφ' ἑτέρου δέ τό συμπυκνωμένο ἄρωμα βύσσινου καί τό συμπυκνωμένο ἄρωμα φραγκοστάφυλου, πού λαμβάνονται ἀπό τά φροῦτα αὐτά, ἀκόμη καί ὅταν οἱ συμπυκνωμένοι αὐτοί χυμοί καί τά συμπυκνωμένα ἀρώματα, πού διατίθενται στήν ἴδια τιμή, ἀναμιγνύονται πάλι ἀμέσως πρίν ἀπό τήν κατανάλωση ἤ τήν ἐμφιάλωσή τους.

Due Χλωρός Grévisse

Ἐδημοσιεύθη σέ δημοσία συνεδρίαση στό Λουξεμβοῦργο στίς 30 Σεπτεμβρίου 1982.

Ὁ γραμματεύς
κ.ἀ.ἀ.

J. A. Pompe

Βοηθός γραμματεύς

Ὁ πρόεδρος τοῦ δευτέρου τμήματος

O. Due

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ SIR GORDON SLYNN ΠΟΥ ΑΝΕΠΤΥΧΘΗΣΑΝ ΣΤΙΣ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1982 [1]

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

Τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1974 ἡ International Flavors and Fragrances (Deutschland) GmbH («IFF») εἰσήγαγε στήν Γερμανία ἀπό τήν Γιουγκοσλαβία ἕνα φορτίο ἀπό 40 βαρέλια συμπυκνωμένο βύσσινο καί 4 βαρέλια συμπυκνωμένο ἄρωμα βύσσινου. Τόν Μάρτιο τοῦ 1975 εἰσήγαγε ἕνα ἄλλο φορτίο ἀπό 28 βαρέλια συμπυκνωμένο φραγκοστάφυλο καί 4 βαρέλια συμπυκνωμένο ἄρωμα φραγκοστάφυλου. Οἱ γερμανικές τελωνειακές ἀρχές κατέταξαν προσωρινῶς τό ἐμπόρευμα ὡς ἑξῆς:

1) τό συμπυκνωμένο βύσσινο στήν διάκριση 20.07 B II α 6 αα τοῦ κοινοῦ δασμολογίου (ΚΔ),

2) τό συμπυκνωμένο φραγκοστάφυλο στήν διάκριση 20.07 B α 6 66,

3) τά δύο συμπυκνωμένα ἀρώματα στήν κλάση 33.04.

Ἀπό τό ἐμπόρευμα ἐλήφθησαν δείγματα τά ὁποῖα ἀπεστάλησαν γιά ἐξέταση στό

1 — Μετάφραση ἀπό τά ἀγγλικά.

ἐργαστήριο τοῦ τελωνείου. Ἀπό τήν ἐξέταση προέκυψε ὅτι τό συμπυκνωμένο 6ύσσινο εἶχε πυκνότητα 1,37 σέ θερμοκρασία 15 °C καί τό συμπυκνωμένο φραγκοστάφυλο πυκνότητα 1,381. Κατά συνέπεια, οἱ τελωνειακές ἀρχές ἐτροποποίησαν στίς 30 Ἰανουαρίου καί στίς 22 Μαΐου 1975 τίς ἀρχικές ἀποφάσεις περί κατατάξεως καί δασμολογήσεως τῶν ἐμπορευμάτων καί κατέταξαν τό συμπυκνωμένο 6ύσσινο καί τό συμπυκνωμένο φραγκοστάφυλο στήν διάκριση 20.07 A III α. Φαίνεται ὅτι ἡ IFF ἀμφισβήτησε τόν τρόπο λήψεως τῶν δειγμάτων γιά τόν ὑπολογισμό τῆς πυκνότητος, αὐτό ὅμως τό θέμα δέν ἀποτελεῖ ἀντικείμενο τῆς παρούσης διαδικασίας.

Ἡ IFF δέν προσεκόμισε κανένα ἀποδεικτικό προτιμήσεως γιά τό συμπυκνωμένο ἄρωμα 6ύσσινου, στό ὁποῖο ἐπεβλήθη ὁ κανονικός δασμός, καίτοι στό συμπυκνωμένο ἄρωμα φραγκοστάφυλου ἐφηρμόσθη ὁ προτιμησιακός δασμός πού ὁρίζεται στόν κανονισμό (ΕΟΚ) 3054/74, τοῦ Συμβουλίου, τῆς 2ας Δεκεμβρίου 1974 (OJ L 329/70 τῆς 9ης Δεκεμβρίου 1974). Ὡς ἐκ τούτου ἐπεβλήθη στήν IFF πρόσθετος δασμός 34 791,31 γερμανικῶν μάρκων (DM) γιά τό συμπυκνωμένο 6ύσσινο, 744,59 DM γιά τό συμπυκνωμένο ἄρωμα 6ύσσινου καί 28 585,60 DM γιά τό συμπυκνωμένο φραγκοστάφυλο. Ἡ IFF ὑπέβαλε ἔνσταση κατά τῆς ἐπιβολῆς αὐτῶν τῶν δασμῶν, ὅταν δέ ἡ ἔνσταση ἀπερρίφθη, ἤσκησε προσφυγή κατά τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν. Τό Finanzgericht ἀπεφάνθη ὑπέρ τῶν τελευταίων, ἡ δέ IFF ἤσκησε Revision ἐνώπιον τοῦ Bundesfinanzhof.

Σύμφωνα μέ τίς πληροφορίες πού εἶχε στήν διάθεσή του τό Bundesfinanzhof, τά ἐπίδικα προϊόντα παρασκευάζονται ὡς ἑξῆς: Μετά ἀπό ἐπεξεργασία τοῦ φρούτου, ὁ λαμβανόμενος χυμός θερμαίνεται ταχέως ἐντός ἑνός ἀνταλλάκτη θερμότητος σέ θερμοκρασία ὑψηλότερη τοῦ σημείου ζέσεως πρός ἐξαγωγή τοῦ ἀρώματος. Οἱ ἀτμοί πού ἐξέρχονται ἀπό τόν ἐξατμιστή κατά τήν διαδικασία αὐτή ὁδηγοῦνται σέ μία στήλη ἀντιρρεύματος, στήν ὁποία ἐμπλουτίζονται οἱ ἀρωματικές οὐσίες. Ἡ διάσπαση τῶν ἀτμῶν σέ ἄρωμα καί νερό ἐπιτυγχάνεται μέ ἀπόσταξη ἀντιθέτου ρεύματος. Ὁ ὑπόλοιπος χυμός φρούτου συμπυκνώνεται ἐντός ἐξατμιστῶν.

Ὁ κατ' αὐτόν τόν τρόπο λαμβανόμενος συμπυκνωμένος χυμός φρούτου δύναται νά χρησιμοποιηθεῖ στήν παρασκευή διαφόρων προϊόντων, ὅπως παγωτῶν καί ἡδυπότων. Τό ἄρωμα πού ἐξάγεται μέ τήν ἐπεξεργασία αὐτή ἀπό τόν χυμό φρούτου δύναται ἐπίσης νά χρησιμοποιηθεῖ χωριστά γιά ἀρωματισμό, λόγου χάρη στήν μαγειρική καί ζαχαροπλαστική φούρνου, στήν παρασκευή μή ἀλκοολούχων ποτῶν ἤ γιαούρτης.

Ἡ ἐξαγωγή συμπυκνωμένου χυμοῦ φρούτου καί συμπυκνωμένου ἀρώματος γιά χωριστή χρήση δέν εἶναι ὁ μόνος, ἴσως δέ οὔτε ὁ κύριος λόγος γιά τόν ὁποῖο χρησιμοποιεῖται ἡ ἀνωτέρω περιγραφομένη ἐπεξεργασία. Ὅπως ἀνέφερε ἡ IFF, τό κόστος μεταφορᾶς τῶν χυμῶν φρούτων σέ μεγάλες ποσότητες εἶναι οἰκονομικῶς ἀσύμφορο. Γιά τόν λόγο αὐτό ὁ χυμός συμπυκνώνεται. Δεδομένου ὅτι ἡ μέθοδος συμπυκνώσεως συνεπάγεται ἀπώλεια τῶν ἀρωματικῶν οὐσιῶν, οἱ τελευταῖες αὐτές πρέπει νά ἐξάγονται μέ τήν περιγραφείσα μέθοδο, νά ἀποθηκεύονται καί νά μεταφέρονται χωριστά καί νά μή ἀναμιγνύονται μέ τόν συμπυκνωμένο χυμό φρούτου παρά μόνο ἀμέσως πρίν ἀπό τήν κατανάλωση ἤ τήν ἐμφιάλωση. Σύμφωνα μέ τίς πληροφορίες πού παρεσχέθησαν στό Δικαστήριο, ὁ χυμός φρούτου ἀνασυντίθεται μέ ἀνάμιξη τοῦ συμπυκνωμένου χυμοῦ καί τοῦ συμπυκνωμένου ἀρώματος μέ νερό, στίς ἀρχικές τους ἀναλογίες, ἐντός φυγοκέντρου μηχανήματος. Ὅταν ὁ συμπυκνωμένος χυμός καί τό συμπυκνωμένο ἄρωμα προορίζονται γιά διαφορετικές χρήσεις, δύνανται νά πωλοῦνται χωριστά, ὅταν ὅμως προορίζονται γιά τήν ἀνασύνθεση τοῦ χυμοῦ φρούτου, συνήθως πωλοῦνται μαζί.

Ὑπό τό φῶς τῶν ἀνωτέρω, τό Bundesfinanzhof ἐθεώρησε ὅτι τό θέμα τῆς νομιμότητος τῶν ἀποφάσεων τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν περί ἐπιβολῆς δασμοῦ τίς ὁποῖες εἶχε προσβάλει ἡ IFF ἐξηρτᾶτο ἀπό τήν ὀρθή ἑρμηνεία τοῦ κανόνος 2α τῶν γενικῶν κανόνων γιά τήν ἑρμηνεία τῆς ὀνοματολογίας τοῦ κοινοῦ δασμολογίου, ὁ ὁποῖος προέβλεπε καθ' ὅλο τό χρονικό διάστημα πού ἀφορᾶ ἡ παρούσα ὑπόθεση ὅτι «ἡ κατονομασία εἴδους τινός εἰς ὡρισμένην κλάσιν ... καλύπτει ἐπίσης τό πλῆρες ἤ τελειωμένο εἶδος (ἤ τό θεωρούμενον ὡς τοιοῦτον βάσει τῶν προηγουμένων διατάξεων, εἰς περίπτωσιν κατά τήν ὁποίαν τοῦτο παρουσιάζεται ἀποσυνηρμολογημένων ἤ μή συναρμολογημένον» (βλ. τούς κανονισμούς τοῦ Συμβουλίου 1/74, τῆς 17ης Δεκεμβρίου 1973, OJ L 1 τῆς 1. 1. 1974, σ. 11, καί 2658/74 τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1974, OJ L 295/1 τῆς 1. 11. 1974 στήν ἰδία σελίδα).

Μέ τήν διάταξη περί παραπομπῆς ὑποβάλλεται τό ἀκόλουθο ἐρώτημα: «Ἔχει ὁ κανόνας 2α, ἐδάφιο 2, τῶν γενικῶν κανόνων ἑρμηνείας τῆς ὀνοματολογίας τοῦ κοινοῦ δασμολογίου τήν ἔννοια ὅτι πρέπει νά θεωρηθοῦν ὡς "ἀποσυναρμολογημένα ἤ μή συναρμολογημένα" προϊόντα ἀφ' ἑνός μέν τό συμπυκνωμένο βύσσινο καί τό συμπυκνωμένο φραγκοστάφυλο, ἀφ' ἑτέρου δέ τό συμπυκνωμένο ἄρωμα βύσσινου καί τό συμπυκνωμένο ἄρωμα φραγκοστάφυλου, πού λαμβάνονται ἀπό τόν χυμό βύσσινου καί τόν χυμό φραγκοστάφυλου, ἄν οἱ συμπυκνωμένοι αὐτοί χυμοί καί τά συμπυκνωμένα ἀρώματα, τά ὁποῖα διατίθενται στήν ἰδία τιμή, ἀναμιγνύονται πάλι ἀμέσως πρίν ἀπό τήν κατανάλωση ἤ τήν ἐμφιάλωσή τους;»

Ἄν ὁ συμπυκνωμένος χυμός φρούτου καί τό ἀντίστοιχο συμπυκνωμένο ἄρωμα δέν θεωρηθοῦν ὡς «εἶδος ... πού παρουσιάζεται ἀποσυναρμολογημένο ἤ μή συναρμολογημένο» (δηλαδή χυμός φρούτου), οἱ συμπυκνωμένοι χυμοί φρούτων καί τά συμπυκνωμένα ἀρώματα πρέπει νά καταταχθοῦν σέ διαφορετικές κλάσεις, οἱ χυμοί μέν στήν διάκριση 20.07 A III α, ἐπειδή ἔχουν πυκνότητα μεγαλύτερη τοῦ 1,33 σέ θερμοκρασία 15° C, τά ἀρώματα δέ στήν κλάση 33.04. Ἄν, πάλι, ἀποτελοῦν ἀποσυναρμολογημένο ἤ μή συναρμολογημένο εἶδος, τά συστατικά μέρη πρέπει, σύμφωνα μέ τήν IFF, νά καταταχθοῦν μαζί ὡς χυμός φρούτου, στίς διακρίσεις 20.07 B II α 6 αα καί 66 ὁ χυμός βύσσινου καί ὁ χυμός φραγκοστάφυλου ἀντιστοίχως. Τά συμπυκνωμένα ἀρώματα ἔχουν χαμηλότερη πυκνότητα ἀπό τούς συμπυκνωμένους χυμούς, ὡς ἐκ τούτου δέ μέ τήν ἀνάμιξή τους μειώνεται ἡ πυκνότητα τοῦ προϊόντος.

Στίς ἄλλες γλῶσσες, οἱ κανονισμοί ἀποδίδουν τούς ὅρους «unassembled or disassembled» (μή συναρμολογημένο ἤ ἀποσυναρμολογημένο) ὡς ἑξῆς:

— *Δανικά:* «i adskilt eller ikke samlet stand»,

— *Γερμανικά:* «zerlegt»,

— *Γαλλικά:* «à l'état démonté ou non monté»,

— *Ἰταλικά:* «smontato o non montato»,

— *Ὁλλανδικά:* «gedemonteerde of in niet gemonteerde staat».

Στήν ὑπόθεση 165/78, *IMCO* κατά *Oberfinanzdirektion Berlin* [1979], ECR 1837 σ. 1844, τό Δικαστήριο ἐδέχθη ὅτι ὁ κανόνας 2α καλύπτει τά εἴδη πού δέν ἔχουν ἀκόμη συναρμολογηθεῖ, καθώς ἐπίσης καί τά εἴδη πού ἔχουν ἀποσυναρμολογηθεῖ.

Τό Finanzgericht ἔκρινε ὅτι οἱ δύο συμπυκνωμένοι χυμοί φρούτων δέν ἠδύναντο νά καταταχθοῦν μαζί μέ τά ἀντίστοιχα συμπυκνωμένα ἀρώματα ὡς ἑνιαῖο εἶδος, διότι δέν ἀπετέλουν εἶδος «ἀποσυναρμολογημένο ἤ μή συναρμολογημένο» ἤ «zerlegt», σύμφωνα μέ τόν ἀντίστοιχο ὅρο τῶν γερμανικῶν κειμένων. Ὁ ὅρος «zerlegt» ὅπως χρησιμοποιεῖται στήν καθομιλουμένη φαίνεται ὅτι περιλαμβάνει καί τόν διαχωρισμό τῶν συστατικῶν ἑνός ὑγροῦ μέ μεθόδους τῆς φυσικῆς. Τό Finanzgericht πάντως ἐστηρίχθη στό ἀγγλικό καί στό γαλλικό κείμενο, τά ὁποῖα, ὅπως ἔκρινε, ἔχουν στενότερη ἔννοια καί ἀναφέρονται σέ ἀγαθά τῶν ὁποίων τά συστατικά μέρη διεχωρίσθησαν ἀφοῦ εἶχαν συναρμολογηθεῖ μηχανικῶς ἤ πρόκειται νά συναρμολογηθοῦν γιά πρώτη

φορά. Αὐτό δέν ἰσχύει γιά τά φυσικά προϊόντα ὅπως ὁ χυμός φρούτων, πού εἶναι φυσικό προϊόν ἐξ ἀρχῆς καί δέν συναρμολογεῖται πρίν χωρισθεῖ σέ συστατικά μέρη.

Ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπεστήριξε τήν ἴδια ἄποψη καί ἀνέφερε ὅτι, ὁάσει τῶν κειμένων τῶν κανονισμῶν στίς διάφορες γλῶσσες, ἡ φράση «παρουσιάζεται ἀποσυναρμολογημένο ἤ μή συναρμολογημένο», κατά γράμμα ἑρμηνευομένη, προϋποθέτει ἕνα εἶδος πού ἀποτελεῖται τουλάχιστον ἀπό δύο μέρη, τά ὁποῖα εἶναι διακριτά καί πρίν καί ἀφοῦ συναρμολογηθοῦν καί συναποτελέσουν τό ἐν λόγω εἶδος. Αὐτό δέν ἰσχύει γιά τά ὑπό κρίση ἐμπορεύματα, διότι ἡ μέθοδος ἐπεξεργασίας τοῦ χυμοῦ φρούτων καταλήγει στήν παραγωγή νέων προϊόντων. Ἐπομένως, τά ἐμπορεύματα δέν ἀποτελοῦσαν ἕνα εἶδος πού ἐπαρουσιάσθη ἀποσυναρμολογημένο ἤ μή συναρμολογημένο, ἀλλά διάφορα εἴδη μέ διαφορετικές ἰδιότητες.

Ἡ τελευταία περίοδος τοῦ κανόνος 2α ἐφαρμόζεται σέ δύο διαφορετικές κατηγορίες εἰδῶν:

1) πλῆρες ἤ τελειωμένο εἶδος πού εἰσάγεται ἀποσυναρμολογημένο ἤ μή συναρμολογημένο, καί

2) μή πλῆρες ἤ μή τελειωμένο εἶδος τό ὁποῖο κατά τήν εἰσαγωγή ἐμφανίζει τά οὐσιώδη χαρακτηριστικά τοῦ πλήρους ἤ τελειωμένου εἴδους, ἀλλά τό ὁποῖο εἰσάγεται ἀποσυναρμολογημένο ἤ μή συναρμολογημένο.

Δέν εἶναι ἀναγκαῖο νά καθορισθεῖ σέ ποιά κατηγορία ἐμπίπτουν τά ἐν λόγω ἐμπορεύματα. Ἐτέθη τό ἐρώτημα ἄν, λόγω τῆς ἀνυπαρξίας ὕδατος, δύνανται νά θεωρηθοῦν ὅτι ἀποτελοῦν πλῆρες ἤ τελειωμένο εἶδος, δηλαδή χυμό φρούτου. Ἀκόμα καί ἄν δέν δύνανται νά θεωρηθοῦν ὡς πλῆρες ἤ τελειωμένο εἶδος γιά τόν λόγο αὐτό, δύνανται κατά τήν ἄποψή μου νά θεωρηθοῦν ὡς μή πλῆρες ἤ μή τελειωμένο εἶδος πού ἐμφανίζει τά οὐσιώδη χαρακτηριστικά τοῦ πλήρους ἤ τελειωμένου εἴδους, ἐπειδή ὁ συμπυκνωμένος χυμός καί τό συμπυκνωμένο ἄρωμα μαζί ἔχουν τά οὐσιώδη συστατικά στοιχεῖα τοῦ χυμοῦ φρούτου. Τό μόνο πρόβλημα εἶναι ἄν πρέπει νά θεωρηθοῦν ὅτι ἀποτελοῦν πλῆρες ἤ τελειωμένο εἶδος, τό ὁποῖο ὅμως παρουσιάζεται ἀποσυναρμολογημένο ἤ μή συναρμολογημένο.

Ἀπό τήν φράση «παρουσιάζεται ἀποσυναρμολογημένο ἤ μή συναρμολογημένο» (πρός τήν ὁποία ἀντίστοιχες ἐκφράσεις ὑπάρχουν στίς γλῶσσες πού ἀνέφερα, ἐκτός ἀπό τό γερμανικό κείμενο) ἀνακύπτει ἀρχικῶς τό πρόβλημα τοῦ τί εἶναι τό «συναρμολογημένο εἶδος». Δύναται νά ὑποστηριχθεῖ ὅτι ἡ «συναρμολόγηση» σημαίνει ἁπλῶς τήν ἕνωση ἤ ἀνάμιξη δύο ἤ περισσοτέρων οὐσιῶν. Ἀκόμη καί ἄν αὐτή εἶναι ἡ ἔννοια, δέν νομίζω ὅτι ὁ χυμός φρούτου εἶναι «ἀποσυναρμολογημένος» στά δύο συστατικά στοιχεῖα του, τόν συμπυκνωμένο χυμό καί τό συμπυκνωμένο ἄρωμα. Κατά τήν γνώμη μου, ἀποσυναρμολόγηση σημαίνει τόν χωρισμό πραγμάτων τά ὁποῖα ἀρχικῶς ἦταν χωριστά καί τά ὁποῖα ἐν συνεχεία ἑνώθησαν. Τό ὁύσσινο οὐδέποτε «συνηρμολογήθη» καί, κατά τήν γνώμη μου, ὁ συμπυκνωμένος χυμός καί τό συμπυκνωμένο ἄρωμα δέν δύνανται νά θεωρηθοῦν ὡς ἀποσυναρμολογημένα μέρη τοῦ χυμοῦ ὁύσσινου πού παρήχθη ἀπό τήν σύνθλιψη τοῦ ὁύσσινου, ἀκριὁῶς ὅπως ἡ ἀποκοπή τῶν κλάδων καί τοῦ κορμοῦ ἑνός δένδρου δέν ἀποτελοῦν «ἀποσυναρμολόγηση» τοῦ δένδρου.

Νομίζω, πάντως, ὅτι, ἡ «συναρμολόγηση» τῶν μερῶν ἑνός εἴδους δέν ἔχει τήν εὐρεία ἔννοια τῆς ἀναμίξεως ἤ συνενώσεως διαφόρων οὐσιῶν. Στήν καθομιλουμένη δέν γίνεται λόγος γιά «συναρμολόγηση»

φαγητοῦ ἤ γλυκίσματος. Ἡ διαδικασία τῆς συναρμολογήσεως κατά βάση πραγματοποιεῖται μέ μεθόδους τῆς μηχανικῆς καί περιλαμβάνει τήν προσαρμογή ἤ τήν συνένωση χωριστῶν μερῶν, τά ὁποῖα συνήθως παραμένουν διακριτά μετά τήν συναρμολόγηση, ἀκόμα καί ἄν, λόγω τῆς μεθόδου τῆς συναρμολογήσεως, ἀποχωριζόμενα δέν ἐπανακτοῦν πλήρως τήν ἀρχική τους μορφή.

γιά ἁπλή συναρμολόγηση». Εἴτε, ὅπως νομίζω, ἡ ἁπλή συναρμολόγηση ἀναφέρεται στήν χρήση ἁπλῶν μέσων συνδέσεως καί στό κάρφωμα καί στήν συγκόλληση εἴτε ἀναφέρεται μόνο στό κάρφωμα καί τήν συγκόλληση· ἡ βασική σκέψη εἶναι νομίζω σαφής. Ἐκεῖνο πού ἀπαιτεῖται εἶναι μία ἁπλή μέθοδος συνδέσεως σύμφωνα μέ τούς κανόνες τῆς μηχανικῆς. Οἱ περιπτώσεις πού καλύπτει ὁ ἀναφερόμενος στίς γενικές ἐπεξηγηματικές σημειώσεις κανόνας, παραδείγματα τῶν ὁποίων ἀπαντῶνται στό κεφάλαιο 44, τμῆμα XVI, κεφάλαια 86, 87 καί 89 ἐπιρρωνύουν αὐτή τήν ἄποψη.

Δέν ὑπάρχει τίποτα στίς ἐπεξηγηματικές σημειώσεις τοῦ ΚΔ πού νά δίδει ἀπάντηση στό ἐρώτημα αὐτό. Οἱ ἐπεξηγηματικές σημειώσεις τοῦ Συμβουλίου Τελωνειακῆς Συνεργασίας (ΣΤΣ) ἀναφέρουν, ὅσον ἀφορᾶ τό πρῶτο μέρος τοῦ κανόνος 2α, ὅτι «ἐν ὄψει τῆς ἐκτάσεως ἐφαρμογῆς τῶν κλάσεων τῶν τμημάτων I ὡς VI τῆς ὀνοματολογίας, ὁ παρών κανόνας δέν ἐφαρμόζεται ἐν γένει» στά προϊόντα τῶν ἐν λόγω τμημάτων. Τά κεφάλαια 20 καί 33 τῆς ὀνοματολογίας ΣΤΣ ἀνήκουν στά τμήματα IV καί VI ἀντιστοίχως. Ἐξ ἄλλου ἀναφέρεται ὅτι τό δεύτερο μέρος τοῦ κανόνος (πού ἀφορᾶ ἀποσυναρμολογημένα ἤ μή συναρμολογημένα εἴδη) «δέν ἐφαρμόζεται στά προϊόντα τῶν τμημάτων αὐτῶν». Ἀντιθέτως, τό γαλλικό κείμενο ἀναφέρει ὅτι κανένα μέρος τοῦ κανόνος αὐτοῦ δέν ἐφαρμόζεται ἐν γένει στά προϊόντα τῶν τμημάτων I ὡς VI. Ἔτσι εἶναι δυνατόν (καίτοι ἀμφιβάλλω) νά ὑπάρχουν στίς κλάσεις αὐτές εἴδη ἐπί τῶν ὁποίων ἐφαρμόζεται ὁ κανόνας 2α. Πάντως, ἡ παράγραφος VI τῶν σημειώσεων ἐπί τοῦ κανόνος 2α προβλέπει ὅτι «ὡς ἀποσυναρμολογημένα ἤ μή συναρμολογημένα εἴδη κατά τήν ἔννοια τοῦ παρόντος κανόνος νοοῦνται τά εἴδη ἐκεῖνα, τά διάφορα συστατικά μέρη τῶν ὁποίων προορίζονται νά συναρμολογηθοῦν μέ ἁπλά μέσα (κοχλίες, πείρους κλπ.) εἴτε, παραδείγματος χάριν, μέ κάρφωμα ἤ συγκόλληση, ἐφ' ὅσον πρόκειται πράγματι

Ἄν ἐφαρμοσθοῦν οἱ σημειώσεις, εἶναι σαφές ὅτι ἡ ἀνασύνθεση τοῦ χυμοῦ φρούτου δέν γίνεται μέ κανένα ἁπλό μέσο συνδέσεως. Καί ἄν ἀκόμα γίνεται ἔτσι, πάντως δέν πρόκειται γιά «ἁπλή συναρμολόγηση», πού κατά τήν γνώμη μου σημαίνει ἁπλή μηχανική μέθοδο συναρμολογήσεως. Ὁμοίως, στήν καθομιλουμένη δέν λέγεται ὅτι ὁ συμπυκνωμένος χυμός φρούτου καί τό συμπυκνωμένο ἄρωμα εἶναι ἀποσυναρμολογημένος ἤ μή συναρμολογημένος χυμός φρούτου, διότι οὐδέποτε «συνηρμόσθησαν» ἤ «ἐχωρίσθησαν» οὔτε καί θά «συναρμοσθοῦν» πάλι κατά τήν ἀνασύνθεση τοῦ χυμοῦ.

Ὅταν ὑπάρχουν διαφορές στήν διατύπωση ἑνός κοινοτικοῦ κειμένου στίς διάφορες γλῶσσες, οἱ διάφορες γλωσσικές ἀποδόσεις πρέπει νά ἑρμηνεύονται ὅλες μαζί καί ὄχι μεμονωμένα, βάσει τοῦ σκοποῦ καί τῆς

οἰκονομίας τοῦ κειμένου λαμβανομένου ὡς συνόλου (6λ. πχ. ὑπόθ. *IMCO*, προτάσεις τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέως Capotorti, σ. 1849· ὑπόθεση 816/79, *Mecke* κατά *Hauptzollamt Bremen-Ost*, ECR. 1980, σ. 3029, σκέψη 7· ὑποθέσεις 824 καί 825/79, *Folci* κατά *Amministrazione delle Finanze dello Stato* ECR. 1980, σ. 3053, καί ὑπόθεση 160/80, *Smuling-de Leeuw* κατά *Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen*, Συλλογή 1981, σ. 1767).

Σύμφωνα μέ τήν ἄποψη αὐτή, νομίζω ὅτι ἡ γερμανική λέξη «zerlegt» πρέπει μᾶλλον νά ἑρμηνευθεῖ ὑπό τήν στενότερη ἔννοια τοῦ «ἀποσυναρμολογημένου» καί «μή συναρμολογημένου» παρά ὑπό τήν εὐρύτερη ἔννοια πού προτείνει ἡ IFF.

Ἐν πάση περιπτώσει, δέν νομίζω ὅτι, ἐπειδή ὁ συμπυκνωμένος χυμός καί τό συμπυκνωμένο ἄρωμα μεταφέρονται ὡς ἑνιαῖο φορτίο (σέ ἑνιαία τιμή), ἰσχύει κατ' ἀνάγκη καί γιά τά προϊόντα αὐτά ἡ ἄποψη πού ἐδέχθη τό Δικαστήριο στήν ὑπόθεση 165/78, *IMCO* (ἀνωτέρω). Δεδομένου ὅτι τά ἐπί μέρους συστατικά δύνανται νά χρησιμοποιηθοῦν χωριστά, δέν δύναται νά λεχθεῖ ὅτι μετά τήν εἰσαγωγή πρέπει νά ἀντιμετωπίζονται ὡς ἑνιαῖο εἶδος ἁπλῶς καί μόνο ἐπειδή μεταφέρονται μαζί, ἀκόμα καί ἄν, ὅπως ἐλέχθη, τότε μόνο μεταφέρονται μαζί ὡς ἑνιαῖο φορτίο, ὅταν πρόκειται νά χρησιμοποιηθοῦν γιά τήν ἀνασύνθεση τοῦ χυμοῦ φρούτου.

Γιά τούς ἀνωτέρω λόγους νομίζω ὅτι στό ἐρώτημα πού ὑπεβλήθη στό Δικαστήριο πρέπει νά δοθεῖ ἡ ἀπάντηση ὅτι τό συμπυκνωμένο βύσσινο καί τό συμπυκνωμένο φραγκοστάφυλο πού λαμβάνονται ἀπό τό χυμό βύσσινου καί τό χυμό φραγκοστάφυλου ἀντιστοίχως, ἀφ' ἑνός, καί τό συμπυκνωμένο ἄρωμα βύσσινου καί τό συμπυκνωμένο ἄρωμα φραγκοστάφυλου, ἀφ' ἑτέρου, δέν πρέπει νά θεωροῦνται ὡς ἀποσυναρμολογημένα ἤ μή συναρμολογημένα εἴδη.